

ת"פ 19314/06 - מדינת ישראל נגד מחמוד אלרגעי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 19314-06-23 מדינת ישראל נ' אלרגעי(עציר) 27 דצמבר 2023

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא
המאשימה מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד אסף שביט

נגד
הנאשם

מחמוד אלרגעי
על-ידי ב"כ עו"ד משה קשלס ועו"ד מיכל רובינשטיין

גור דין

1.

מקרה חריג יוצא דופן עומד להכרעתו בשאלת העונש.

הנאשם, תושב שטחי הרשות שאינו רשאי לhicnus למדינת ישראל, חפש בעבודה לשם פרנסת משפחתו, ולצורך כך, דאג וקיבל לידי תעודת זהות מזויפת הנושא פרטים של אזרח ישראלי. כשהוא מצוי באוטה תעודה מזויפת, הציע הנאשם עצמו למעסיקים שונים באמצעות פוסט "דרישת עבודה" שפרסם באינטרנט, בו ציין כי הוא מעונין לעבוד 12 שעות ביום כולל סופי שבוע, חגים ושבתוות. בהמשך לכך, זומן הנאשם לריאיון על-ידי חברת אבטחה שחפה להעסקו כ管家 במרכז קניות בעיר חולון. במהלך הריאיון בעבר, הציג עצמו הנאשם כנעדר עבר פלילי. חברת האבטחה צינה בפני הנאשם כי דרישות התפקיד כוללות נשיאות אקדח, וכאשר ביקש הנאשם להימנע מכך, הובהר לו כי מדובר בתנאי הכרחי לצורך העסקתו במשרה האמורה. על-מנת לזכות במשרה, הסכים הנאשם לבדוק על-ידי רופא, ואף עבר בהצלחה מבחנים פסיכולוגיים ומטווה. בסופו של התהליך קיבל הנאשם תעודת מאבטחה, תעודה הסמוכה לבדוק ביטחוני ורישון לנשיאות נשך, כמשמעותם אלה נושאים פרטיים שאינם אמיתיים. עם קבלת הנשק ושתי מחסניות, ולמשך מספר ימים בודדים, עבד הנאשם כ管家 במתחם קניות בעיר חולון, עד שנעצר ביום 1.6.23.

על בסיס האמור, ובהתנתק הודה לנו, הורשע הנאשם בעבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירויות, לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין; התחזות לאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק העונשין ושימוש במסמר מזויף במטרה לקבל דבר, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

2. לא הייתה מחלוקת של ממש בין הצדדים כי מדובר בתיק "מרמתיה" ולא צזה שליבתו עבירות ביטחון. הצדדים הסכימו כי מדובר באירוע בו המneau היחיד שumped בסוד מעשיו של הנאשם הוא רצון לפרנס את

משפחתו, והלכה למעשה, הדרישה כי יחזיק בנشك במהלך המשמרות הוצאה על-ידי חברת האבטחה בתנאי להעסקתו, והוא זה הוא שהתעקש להחזיק בנشك רק בזמן המשמרות שביצע, ולהפקידו בכיספת מרכז הקניות בתום כל אחת מהמשמרות, על אף שיכול היה לחת את הנشك לבתו ולעשות בו שימוש עברייני (ראה הודיעות הנאשם שהוגשו בהסכמה וזכה מההסדר הדינרי שגובש, וכן סעיף 6 להסדר הטיעון בו הסכימה התביעה לכך שההגנה תטען לניטבות עובדיות העולות מהודעתה הנאשם ושאין מופיעות בכתב האישום המתוקן).

.3. לשיטת התביעה, יש לקבוע את מתחם העונש בהינתן השילוב שבין המימד המרמי של מעשי הנאשם לבין הסיכון הקיים במימד הביטחוני הנובע מהחזקת הנشك.

וכך נטען: "אין לנו ספק שהמוטיבציה הייתה לרמות, ולהציג עובדה על-מנת שהנאשם יוכל להחזיק בנشك. במקורה של הנאשם, הדומיננטיות במרמה ולא עצם השליטה בנشك על-מנת לפגוע חיללה. יש כאן היבלוות בדומיננטיות המרמה. אך כשאנו מדברים בענישה, יש לשים בראש המעלה את האינטראס הציבורי ובימים אלה" (פרו' עמ' 7 ש' 2).

התובע ביקש ליתן משקל גם להיבט התכינוי במעשיו של הנאשם, ולעובדה כי בין אם מדובר במוטיבציה אחת ובין אם באחרת, בשורה התחתונה - נוצרה סיטואציה בה תושב שטחי הרשות עובד בשטחי מדינת ישראל ללא אישור ואף מחזיק בנشك.

בנסיבות אלה, סבירה התביעה כי יש מקום לקבוע מתחם הנע בין 24 חודשים מאסר ל- 4.5 שנים מאסר, ובהתאם עברו הפלילי של הנאשם (הכולל עבירות לפי חוק הכניסה לישראל) וקיים של מאסר על-תנאי בן 4 חודשים בעבירה של שהיה בלתי חוקית, יש למקם את הנאשם בשליש העליון של המתחם המוצע.

.4. ההגנה סבירה כי אין לכرون לטור התקיק נסיבות שאין קיימות בו, והדגישה כי אין עסקין בתיק בו הורשע הנאשם בעבירות נשק, ואף לא בעבירות ביטחונית בסיווג נמוך. מדובר בתיק מרמה מובהק, כאשר הנאשם, בכנגד למקרים חמורים אחרים שנדונו בפסיכה, לא הצליח לרעה את שקיבל במרמה, אלא ביצע את תפקידו כמאבטח לשביות רצון מעסיקיו, ואף דאג לצמצם את פוטנציאלי הסיכון הנובע מהחזקת הנشك בעצם הפקדתו בתום כל משמרות בכיספת מרכז הקניות.

על בסיס הטיעון האמור, מיקדה ההגנה את סקירת הפסיכה שערוכה, במקרים בהם הורשעו נאים בהתחזות לאחר, תוך עשיית פעולות שיצרו סיכונים ממשיים או שגרמו לנזקים בפועל. בהקשר זה הפנתה ההגנה למקרים שנדונו בפסיכה בהם התחשו נאים למפעלי עגורן, רפואיים, בעלי רישיונות נהיגה ועוד, כאשר חלק מאותם מקרים התmesh הפוטנציאלי הטמון בעיסוקם של אותם נאים נעדרי הכשרה מתאימה.

בנסיבות אלה, סבירה ההגנה כי מתחם העונש ההורם נמור באופן משמעותי מהמתחם המוצע על-ידי הנסיבות, וצריך לעמוד על 5 חודשים מאסר ברף התחתון ועל 15 חודשים מאסר ברף העליון.

בהתאם המתחם המוצע ובשים לב לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, סבירה ההגנה כי יש מקום להשיט על הנאשם עונש מותן הכולל חיפוי המאסר המותנה לעונש שיטול.

5. כפי שציינתי בפתח הדברים, מדובר במקרה חריג ויוצא דופן. הנאשם פעל באופן מרמתי אין על-מנת להיכנס לשטח ישראל והן על-מנת לקבל לרשותו תעוזת זהות מזויפת. הנאשם קיבל לידי את הנשק אף ורק נוכחות רצונו העד למצוא עבודה ולהתפרנס, וזאת אוירע לאחר שעבר תהליך מיון והכשרה.

בודקת הנסיבות כי האירועים המתוארים לעיל, מקימים חשש ביחסינו מסוים, אולם נראה כי קיימת הסכמה בין הצדדים כי לב ליבו של התקיק נעוץ בעצם כניסה הפסולה של הנאשם לישראל, ובעצם הפעולות העבראיות שנתקט על-מנת "להקשר" שהוא זו, ולזכות לעובודה במדינה. לא הייתה אף מחלוקת כי המנייע היחיד של הנאשם היה רצונו להתפרנס בישראל, וככל שהדבר היה תלוי בו, היה מעדיף לבצע את תפקידו מבלתי לקבל לחזקתו נשך, וזאת כנלמד מהודעתו ואף מעצם הפקודתו הוולנטרית של הנשק בתחום כל משמרת.

ויצא אפוא כי הפגיעה המרכזיית בערכיהם המוגנים, היא פגעה בהם במסרים של שמירה על ריבונות המדינה, ושליטה על הנכסים בשעריה.

6. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, יש לשקלל במסגרת המתחם - כתענת הנסיבות - את רכיב התכנון המוקדם, דהיינו - את ה策טיידות בתעוות זהות מזויפת ומהלכים שביצע הנאשם על-מנת להקשר את שהייתה בישראל. בנוסף, יש לשקלל גם את הסיכון האינהרנטי הטמון במשעים כגון אלה, בין אם מדובר בשווה בלתי חוקי "רגיל" ובין אם כבעניינו, בשווה בלתי חוקי שזכה לקבל לידי נשך.

לצד האמור לעיל, יש טעם מסוים בטיעון ההגנה לפיו מרגע שקיבל הנאשם את החזקה בנשק, אין בנסיבות טענה לפיה ניתן הנאשם את הסיטהציה, ואין מחלוקת כי ביצע את מלאכתו, ותו לא.

7. ביחס למידניות הענישה הנוגאת, נראה כי לא בכדי לא הצליחה הנסיבות לאותר פסיקה המשקפת אירועים דומים, יש טעם מסוים באותה פסיקה ממנה ביקשה ההגנה להשליך על המתחם הראו' לעניינו.

aphael 1877/22 מילקין נ' מדינת ישראל (22.3.2022) שם דבר בגיןה בהקשר זה לפסקי הדין הבאים: רע"פ

בנאים אשר פעל על-מנת לקבל לידי במרמה אישורים כודבים לפיהם עבר הכשרה כמפעיל עגורן, ולאחר

שקיים את האישורים ועבר תהליך הכשרה והסבה, החל לעבוד כמנופאי. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכל ותורצה בעבודות שירות לבין 10 חודשים, והתיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, תוך מתן משקל ממשועוט לשיקולי שיקום. בית המשפט המחויז דחה את ערעור הנאשם (עפ"ג 21-07-21-27511) ובהמשך נדחתה גם בבקשת רשות ערעור שהוגשה על ידו; ת"פ-20-08-34537 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נ' חסונה (11.7.2021) שם דבר בנאים שזירף מסמכים על- מנת לקבל רישיון כמספרל עגורן, ואף עבד בתחום זה במשך חודש וחצי. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשים מאסר לשנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 8 חודשים מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ-12-01-20653 (שלום עכו) מדינת ישראל נ' מתניה (31.12.2013) שם דבר בנאים אשר התזהה לרופא שניים ואף העניק במעטה מרמתית זה טיפול רפואי למחלון במהלך שש שנים, כולל עקריות, כתמים וטיפול רפואי שורש. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשים מאסר לרצוי בפועל לבין שנת מאסר, וגזר על הנאשם 6 חודשים מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ-11-09-7215 (שלום חיפה) מדינת ישראל נ' שלו (12.1.2014) שם דבר בנאים אשר הציג עצמו כמוגחה בכירורגיה אורתופידית, פתח קליניקה בביתו, ואף העניק טיפול וייעוץ רפואי במספר מטופלים. בית משפט השלום קבע מתחם עונשה הנע בין מספר חודשים מאסר לבין 18 חודשים מאסר, וגזר על הנאשם מאסר מותנה, תוך מתן משקל ממשועוט לשיקולי שיקום.

יש ליתן את הדעת כי המקרים האמורים משקפים רכיב של יצירת סיכון לציבור, כאשר בחלוקת אף הتمמש אותו סיכון. יחד עם זאת, בעניינו, עצם כניסה של הנאשם לישראל היאASA, כך שעבירות המרימה שביצעה "הכירה" לכאהora את הכניסה הפסולה.

8. בהינתן האמור לעיל, ראוי לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 חודשים מאסר ל- 20 חודשים.

9. בעת, יש להידרש לקביעת העונש המתאים לנאים, ולצורך כך, ראוי להידרש לשיקולים הבאים:

שיעורים מותנים - ניתן למנות את הودאת הנאשם במוחס לו שהובילה לחיסכון בזמן ציבורי, וכן ניתן אף להעניק משקל מסוים, גם אם מוגבל, לנטיותיו האישיות המורכבות של הנאשם, שהובילו אותו מלכתחילה לתוך אחר מקור פרנסה בישראל.

שיעור לחומרה - ניתן להציג על עברו הפלילי של הנאשם, הכול משפר רב של הרשעות קודמות בעבירות של כניסה בלתי חוקית לישראל. בשנת 2019 הורשע הנאשם גם בעבירות רכוש של גניבת רכב, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. הנאשם ריצה לאורך השנים משפר רב של תקופות מאסר (4 חודשים; חודשים; 7 חודשים; 8 חודשים; 6 חודשים; 7 חודשים; חודשים וחצי; חמישה חודשים; חודשים; 34 חודשים - שלושה וחצי חודשים). מדובר בעבר פלילי מכוביד ביותר, בוודאי כאשר עסקין בעבירות זהה ואף חמורות יותר, שהעונשים שהוטלו בגין לא הובילו יצירת הרתעה מספקת על-מנת למנוע מה הנאשם להיכנס שוב לישראל. ניתן כי לחובת הנאשם אף מאסר מותנה בן 4 חודשים

שלא ראייתי הצדקה כלשהי להפעיל בחופף כעמדת ההגנה. מדובר במקרה מובהק בו יש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר.

. 10. לאור האמור לעיל, ראייתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

. א. 14 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

. ב. אני מפעיל את המאסר המותנה בגין 4 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 66713-09-19 במצטבר למאסר שהוטל בסעיף "א".

סך הכל ירצה הנאשם 18 חודשים מאסר חל מיום מעצרו - 1.6.23.

. ג. 4 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע.

ניתן צו למומצאים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או הتبיעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודיע היום ט"ו טבת תשפ"ד, 27/12/2023 במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**